

DOST OLMALI

TEVFİK OVACIK

Bir dost olmalı insan,
Ona karşı yürüyebilen.
O arkası dönükken bile,
Duygularını verebilen.
O duygularının hapsinde
Kendi çıkmazlarında iken bile
Bir dost olmalı
Olmayı bilmeli.
Hangi renk, tanıdık,
Hatta hiç hemşehrileşmemiş,
Hiçbir kan bağı olmasa bile;
Duygularını, hayallerini, düşüncelerini,
Bağışlayabilen.

Kıyısında bağdaş kurmuş oturmuş,
Derinliğin berraklığında,
Deniz sana can olurken;
Tıpkı ufuklardaki yelkenliyi seyir misali,
Fora olmuş yelkenlerde kaybolduğun gibi...
Hangi yıl, kim tarafından,
Ya da hangi rüzgârın,
Ektiği tohumdan olmuş,
Çam fidanını sular gibi.
Susuzluğunda, suyu ikram edebilen...
Darılsalar da darılmayan,
İyi kötü her an da,
Farklı mekânda olsa bile,
Yanında olabilen.
Bir dost olmalı; aklı, gönlü
Sel olabilen, coşan,
İçine sığmamalı, hiçbir şey,
Varlığın ona can olmalı.

Kendinde ne varsa verebilen,
Hiçbir şey ama hiçbir şeyi olmasa,
Verebilen ama hiç beklemeden
Bencilliğinden sıyrılmış
Paylaşılmasa da; paylaşabilen.

Sana dost olanı bekleyen, arayan değil,
Cömertliğin zirvelerinde,
Ruhunun kapısını aralamış,
Yüreğin keyfin kıyısında,
Kendini verebileceğin sen...
Yani ben; ya da olmak istediğim
İçine girmek istediğim beden
Giymek istediğim elbise
Kalbimdeki niyet
Dilimdeki dua
Bırakmak istemediğim halim...
Yamaçlardan, vadilerden,
Çoğalarak bıkmadan,
Sevgilisi Akdeniz'e koşan,
Her türlü engellemeye rağmen,
Akan bir Göksu gibi...
İşte o zaman;
Sen dost oldun dost,
Onun ve onların,
Olmaya değer bulduğun
O zaman hayat dolu, dolu...
Zenginlik;
Arınmış bir hayat,
Berraklaşmış bir kalp,
Kendini bulmuş, kendine inan,
Şah damarından daha yakın gerçeğin gücüyle
Cennetin yolunda yürüyen
Yüreği kabarmış uçarcasına.
Dost bulunmaz, olunur...

